

MATTHEÛS

16:13-17

Petrus belijdt dat Jezus de Christus is op grond van een persoonlijke openbaring van de Vader.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/16-13-17

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Wat de mensen over Jezus dachten	9 min	3
2	Petrus belijdt Jezus als de Christus	4 min	7
3	Andreas en de openbaring aan Petrus	3 min	9
4	Jezus kennen van horen zeggen	2 min	11
5	Een persoonlijke ontmoeting met God	5 min	12
	Om verder te lezen		15

1

Wat de mensen over Jezus dachten

In Mattheüs hoofdstuk 16, vers 13, nam Jezus Zijn discipelen apart mee naar een plek buiten de drukte. Waarschijnlijk deed Hij dat om wat rust en ontspanning te krijgen en ook om te beoordelen hoe Zijn discipelen er geestelijk voor stonden. De discipelen begaven zich onder de menigten en vingen dingen op die Jezus niet opving. Soms wisten ze goed welke houding er in het algemeen leefde onder de menigten tot wie Jezus sprak. Die menigten lieten dat in de aanwezigheid van Jezus niet blijken, of waren daar in Zijn nabijheid niet zo open over. Daarom nam Jezus Zijn discipelen apart en stelde Hij hun enkele vragen, om erachter te komen waar zij precies stonden en waar de menigten stonden ten opzichte van Hemzelf.

Er staat in vers 13:

Toen Jezus gekomen was in het gebied van Caesarea Filippi, vroeg Hij aan Zijn discipelen: Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben? Zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper, en anderen: Elia, en weer anderen: Jeremia of een van de profeten. Hij zei tegen hen: Maar u, wie zegt u dat Ik ben? Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God. En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn. Toen verbood Hij Zijn discipelen dat zij tegen iemand zouden zeggen dat Hij, Jezus, de Christus, was.

MATTHEÛS 16:13-20

Althans, nog niet. Er zou een tijd komen dat ze het aan de wereld moesten vertellen, maar op dit moment wilde Hij niet dat ze bekendmaakten wat Hij hun duidelijk had gemaakt.

Dit gedeelte bevat zoveel dingen die om uitleg vragen, dat ik niet zal proberen alles in één keer te behandelen. Maar we zullen er zoveel mogelijk van bespreken. En hierna volgt nog meer wat bij dezelfde gelegenheid gebeurde. Eigenlijk speelt alles tot aan het einde van het hoofdstuk, nog ongeveer negen verzen, zich bij dezelfde gelegenheid af. Daar hebben Jezus en Petrus in Caesarea Filippi een gesprek met elkaar.

Caesarea Filippi lag in het noorden, buiten het land Israël, vlak bij de bronnen van de Jordaan. Het was een plaats waar Jezus, naar het schijnt, wist dat Hij aan de menigten kon ontsnappen. Hij nam Zijn discipelen daarheen mee en bracht enige tijd alleen met

hen door. We weten niet hoelang Hij bij hen bleef, maar Hij vroeg hun wat de algemene mening was van de mensen die over Hem praatten. Hij zei:

Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?

Blijkbaar had Hij niet zo gemakkelijk toegang tot die informatie als zij, misschien omdat de discipelen gewonere mensen waren. Mogelijk wisten veel mensen in de steden niet wie de discipelen waren wanneer die in een stad kwamen. Ze zeiden dan in hun aanwezigheid dingen die ze niet in de aanwezigheid van Jezus zouden zeggen. Hij wist dat Hij van hen het ware verhaal kon horen, omdat ze tijdens Zijn prediking waarschijnlijk tussen de menigten stonden en de opmerkingen opvingen.

Daarom antwoordden de discipelen:

Sommigen zeggen dat U Johannes de Doper bent, anderen Elia, en weer anderen Jeremia of een van de profeten.

Waarom zouden ze zeggen dat Hij Johannes de Doper was? Johannes de Doper was dood. Maar je herinnert je misschien dat Herodes hoorde over de wonderen die Jezus deed. Natuurlijk wist Herodes dat Johannes dood was. Toch dacht Herodes dat Jezus misschien Johannes de Doper was, opgestaan uit de dood, en dat dit zou verklaren waarom er bovennatuurlijke wonderen met Hem gepaard gingen. Dit weerspiegelde Herodes' eigen schuldige geweten, omdat hij Johannes had gedood. De herinnering aan Johannes bleef hem enigszins kwellen en hij dacht: O jee, die man die wonderen doet, moet Johannes zijn, teruggekomen om mij te kwellen.

Als sommigen zeiden dat Jezus Johannes de Doper was, kunnen dat heel goed mensen uit het huis van Herodes zijn geweest, enkele van de herodianen, zoals de Bijbel hen noemt. Zij deelden de mening van Herodes dat Jezus misschien de teruggekeerde Johannes de Doper was.

Sommigen zeiden dat Jezus Elia was. De reden om dat te opperen, was dat ze verwachtten dat Elia vóór de Messias zou terugkomen. In Maleachi hoofdstuk 4 zei God dat Hij Elia zou sturen vóór de komst van de grote en ontzagwekkende dag van de Heere, het grote oordeel dat in het jaar 70 na Christus over het volk Israël kwam. Elia werd vóór die gebeurtenis gezonden. Johannes de Doper was de vervulling daarvan, zoals Jezus tweemaal aangaf.

Sommige mensen begrepen, neem ik aan, dat Johannes Elia was. Maar sommigen vroegen zich werkelijk af of Jezus Elia was en of de volgende persoon die zou verschijnen de Messias zou zijn. Waarom zouden ze denken dat Jezus Elia was en niet dat Hij de Messias was? Waarschijnlijk omdat ze geloofden dat de Messias meer op militair en politiek gebied zou doen dan Jezus deed. Daarom dachten ze: Misschien is deze man, die al deze wonderen doet, de voorloper. Elia deed veel wonderen. Misschien is dit Elia, die is teruggekomen.

Toen zeiden sommigen dat Hij Jeremia was. Dat is een interessante. In het Oude Testament staat geen voorspelling dat Jeremia zou terugkomen. Jeremia stierf in de zesde eeuw voor Christus, ten tijde van de Babylonische ballingschap. Hij was al eeuwen dood voordat Jezus kwam. Waarom zouden ze denken dat Hij Jeremia was? De rabbijnen hadden een overlevering. Ze zeiden dat Jeremia, toen de Babyloniërs Jeruzalem binnenvielen, de ark van het verbond had gered en die naar Egypte had gebracht. We weten inderdaad dat Jeremia naar Egypte ging. En door de jaren heen is er een bepaalde overlevering geweest dat de ark zich misschien ergens daar in Egypte of in die streek bevindt. Maar de Joden hadden deze overlevering: Jeremia had de ark van het verbond uit de tempel gehaald en naar Egypte gebracht.

In de ark zat natuurlijk een gouden kruik vol manna. Dat was het voedsel waarmee God de kinderen van Israël in de woestijn voedde. De rabbijnen leerden dat Jeremia opnieuw zou verschijnen wanneer de messiaanse tijd op het punt stond aan te breken. Hij zou met de ark van het verbond tevoorschijn komen, die gouden kruik met manna nemen en de mensen met dat manna voeden. Het is zelfs mogelijk dat de mensen zo over Jezus dachten toen Hij de menigten te eten gaf en we lezen dat ze op het punt stonden Hem met geweld mee te nemen en Hem koning te maken. Men dacht dat Jeremia alle mensen op wonderbaarlijke wijze zou voeden met het manna uit de gouden kruik in de ark. Daarvoor zou zoiets als een vermenigvuldiging van voedsel nodig zijn. En Jezus vermenigvuldigde voedsel op die manier. Sommige mensen dachten blijkbaar dat Hij misschien Jeremia was.

Deze verwachting dat Jeremia zou komen, stond niet in het Oude Testament. Het was gewoon iets wat de rabbijnen hadden bedacht. Maar de eigen godsdienstige ideeën van de mensen werden sterk gevormd door wat de rabbijnen leerden. Sommigen dachten dus: „Misschien is dit Jeremia, van wie de rabbijnen zeiden dat hij zou terugkomen.”

De discipelen zeggen dat sommige mensen zeiden dat Jezus een van de profeten was. Het is niet duidelijk of hiermee een van de profeten uit het Oude Testament werd bedoeld, zoals Jeremia, Jesaja of Ezechiël, of dat het alleen betekende dat Hij weer een van de profeten was. Er was een categorie mensen die door God naar Israël werden gezonden en de profeten werden genoemd. Als Jezus opnieuw een profeet was, zou Hij een van hen zijn, een van de profeten. Niet noodzakelijk een van de vroegere profeten, maar iemand die tot de categorie van de profeten behoorde. Het is moeilijk om precies te weten wat deze opvatting inhield. Dachten ze dat Hij Jesaja, Ezechiël of een andere vroegere profeet was? Of zagen ze Hem alleen als een nieuwe profeet, de volgende in de reeks die God had gezonden?

2

Petrus belijdt Jezus als de Christus

Nadat Jezus dit had gehoord, had Hij duidelijk niet het antwoord gehoord waarnaar Hij zocht, of een antwoord waarmee Hij het eens was. Blijkbaar kon Hij uit de manier waarop de discipelen antwoordden ook niet helemaal opmaken wat hun eigen mening was en of zij een van deze antwoorden juist vonden. Daarom zei Hij vervolgens tegen hen:

Maar wie zeggen jullie dat Ik ben?

Hij vroeg dit aan hen allemaal. Maar Petrus antwoordde namens de anderen. Of zijn antwoord overeenkwam met wat alle anderen dachten, weten we niet zeker. Maar we weten wel dat de apostelen ontzettend veel tijd samen doorbrachten. Ik weet zeker dat ze vaak met elkaar praatten als ze 's avonds laat buiten onder de sterren lagen. Soms waren ze buiten gehoorsafstand van Jezus. Soms zorgden ze er bewust voor dat Hij hen niet kon horen.

Bij een andere gelegenheid, toen ze erover praatten wie de grootste was, geeft de Bijbel aan dat sommige discipelen onderweg wat verder achter Jezus bleven lopen, waar Hij hen niet kon horen, en met elkaar bespraken wie de grootste was. Hoewel ze met Jezus meereisden, waren er dus momenten waarop ze waarschijnlijk buiten Zijn gehoorsafstand waren en spraken over dingen die ze in Zijn aanwezigheid niet zo vrijelijk zouden hebben besproken.

Waarschijnlijk wist Petrus dat de meeste discipelen er ongeveer net zo over dachten als hij. Ze hadden er vermoedelijk onderling over gesproken: „Wie denken jullie dat die Jezus eigenlijk is?” Toen Petrus het woord nam, verwoordde hij dus naar alle waarschijnlijkheid wat volgens hem de mening van hen allemaal was. Maar als hij niet wist wat hun mening was, zou hij misschien toch het woord hebben genomen, want zo was hij nu eenmaal. Hij nam gewoon het woord wanneer hem iets bezighield. Hij zei alles wat hij dacht.

Er staat:

Simon Petrus antwoordde: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.

Het woord Christus betekent Messias. Hij zei dus: „U bent Degene van Wie de profeten hebben voorspeld dat Hij zou komen. U bent de Messias. U bent ook de Zoon van God.”

Het is niet precies duidelijk hoe Petrus de term Zoon van God begreep. Wij begrijpen die term tegenwoordig in het licht van de menswording: Jezus werd uit een maagd geboren, God was Zijn Vader en Hij werd uit God geboren. Maar in het Joodse spraakgebruik kan Zoon van God eenvoudigweg een aanduiding zijn voor de Koning van Israël. In veel oude culturen werden koningen zelfs beschouwd als zonen van de goden van hun volkeren. De koning van Moab zou de zoon van Kemos zijn. De farao zou de zoon van de zonnegod Ra zijn, of zoiets. De koningen van Israël konden de zonen van Jahweh, de zonen van God, worden genoemd. Salomo wordt zelfs zo aangeduid in 2 Samuel, hoofdstuk 7, waar God tegen David zegt dat zijn zoon na hem op zijn troon zal zitten en de tempel zal bouwen. Hij zegt:

Ík zal hem tot een Vader zijn, en híj zal Mij tot een zoon zijn.

2 SAMUEL 7:14

Dat verwijst naar Salomo, maar daarnaast verwijst het, en dat is belangrijker, naar Jezus. Het punt is dat Petrus bij de term Zoon van God misschien nog niet het volledige besef van de godheid van Jezus had dat wij uit de latere geschriften hebben. We weten niet of de discipelen dat volledig begrepen. Maar hij wist dat Hij door God gezonden was. Hij wist dat Hij de door God aangestelde Koning van Israël was, de Messias, en daarvan kon hij getuigen.

Jezus antwoordde hem en zei:

En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 16:17

Bar-Jona betekent eenvoudigweg zoon van Jona. Het betekent dat de vader van Simon Petrus Jona heette. Het woord Bar ervoor betekent 'zoon van'. Hij zegt dus eigenlijk:

Je bent gezegend, Simon, zoon van Jona, want geen mens heeft je dit bekendgemaakt, maar Mijn Vader in de hemel.

3

Andreas en de openbaring aan Petrus

Ik vind het nogal interessant dat Jezus zei dat vlees en bloed, wat mensen betekent, dit niet aan je hebben geopenbaard, maar dat het aan je geopenbaard was door Mijn Vader, Die in de hemel is. De reden waarom ik dat zeg, is dat er eerder een moment was waarop vlees en bloed wel zulke dingen over Jezus tegen Petrus zeiden. Petrus hoorde die dingen van zijn eigen broer van vlees en bloed. We lezen daarover in Johannes, hoofdstuk 1. Er staat opnieuw:

Het punt hier is dat Andreas, de broer van Petrus, eerst naar hem toe kwam en zei:

De volgende dag stond Johannes daar weer met twee van zijn discipelen. En toen hij Jezus zag lopen, zei hij: Zie, het Lam van God! En de twee discipelen hoorden hem dat zeggen en zij volgden Jezus. En toen Jezus Zich omkeerde en zag dat zij volgden, zei Hij tegen hen: Wat zoekt u? En zij zeiden tegen Hem: Rabbi (wat vertaald wil zeggen: Meester), waar woont U? Hij zei tegen hen: Kom en zie! Zij kwamen en zagen waar Hij woonde en bleven die dag bij Hem. En het was ongeveer het tiende uur. Andreas, de broer van Simon Petrus, was een van de twee die het van Johannes gehoord hadden en Hem gevolgd waren. Deze vond als eerste zijn eigen broer Simon en zei tegen hem: Wij hebben de Messias gevonden, wat vertaald wordt als de Christus. En hij leidde hem tot Jezus. En Jezus keek hem aan en zei: U bent Simon, de zoon van Jona; u zult Kefas genoemd worden, wat vertaald wordt met Petrus.

JOHANNES 1:35-42

Kefas is het Aramese woord voor een rots. Petrus, of Petros, is het Griekse woord voor hetzelfde.

Petrus kwam en ontmoette Jezus. Wie openbaarde nu aan Petrus dat Jezus de Christus was? De eerste die dit aan Petrus vertelde, was zijn eigen broer Andreas. Toch zei Jezus, toen Petrus zei:

U bent de Christus, het volgende:

En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 16:17

Je hebt dit niet van mensen geleerd, maar je hebt het geleerd van Mijn Vader, Die in de hemel is. Het is door Hem aan je geopenbaard.

Is hier sprake van een tegenstrijdigheid? Leerde Petrus in het ene verhaal van een mens dat Jezus de Christus was, terwijl in dit verhaal staat dat geen mens hem dat heeft geopenbaard? Ik denk dat we moeten begrijpen dat Petrus niet alleen van zijn broer te horen had gekregen dat Jezus de Christus was, maar daarnaast ook daarover een persoonlijke openbaring van God had ontvangen.

4

Jezus kennen van horen zeggen

Dit brengt me bij iets heel belangrijks. Velen van ons kennen Jezus slechts van horen zeggen. Er zijn veel mensen in de gemeente, en ook heel veel mensen die niet in de gemeente zijn, die hetzelfde antwoord zouden geven als Petrus als je hun vroeg: ‘Wie zeggen jullie dat Jezus is?’ Ze zouden zeggen: ‘Hij is de Messias. Hij is de Christus. Hij is de Zoon van God.’ Ze geven het juiste antwoord, maar in veel gevallen herhalen ze alleen wat ze van andere mensen hebben gehoord. God heeft het nooit persoonlijk aan hen geopenbaard.

Veel mensen zijn opgegroeid in christelijke gezinnen en kunnen alle juiste woorden over Wie Jezus is opzeggen. Misschien zijn ze in een gemeente opgegroeid en kennen ze de leer. Ze hebben die vanaf de zondagsschool geleerd, of later, of van hun predikant. Als je hun de vraag stelt, geven ze het juiste antwoord. Maar in veel gevallen kan van hen niet worden gezegd dat ze dit niet van vlees en bloed hebben geleerd. Het is hun niet door de Vader geopenbaard, want sommige mensen hebben helemaal geen openbaring van de Vader. Ze weten alleen maar na te zeggen wat hun door mensen, door vlees en bloed, is verteld.

Toch is er nog een stap verder. Ik zal voor mezelf spreken. Mijn eigen getuigenis is als volgt. Ik ben opgegroeid in een christelijk gezin. Ik geloofde in Jezus. Mijn ouders leerden mij het Evangelie. Mijn ouders lazen mij de Bijbel voor. Mijn ouders leerden mij hoe ik de juiste dingen over Christus moest zeggen. Ze moedigden me aan Christus aan te nemen. Bij verschillende oproepen om naar voren te komen ben ik naar voren gegaan om dat te doen. Toch was mijn kennis van Jezus heel lang, ik zou zeggen

gedurende mijn eerste zestien levensjaren, slechts van horen zeggen. Ik geloofde in Hem, en voor zover ik weet was ik misschien zelfs behouden. Het is moeilijk om dat echt met zekerheid te zeggen.

Want ik had Christus aangenomen naar mijn beste inzicht. Ik had iedereen die mij de vraag stelde het juiste, theologisch correcte antwoord kunnen geven:

Wie zeggen jullie dat Jezus is?

Ik zou het juiste antwoord hebben gegeven, omdat ik het kende. Maar ik kende het van horen zeggen. Ik kende het omdat mensen het mij hadden verteld. Ik kende het omdat mijn ouders, mijn gemeente en mijn zondagsschoolleraars mij dit hadden geleerd.

5

Een persoonlijke ontmoeting met God

Toen ik zestien jaar oud was, gebeurde er iets anders in mijn leven. Ik kwam op het punt dat ik een ontmoeting met God had die anders was dan alles daarvoor. Ik noem dat het moment waarop ik in de Heilige Geest werd gedoopt, hoewel andere mensen een soortgelijke ontmoeting kunnen hebben zonder die in verband te brengen met de doop in de Heilige Geest. Maar in mijn leven gebeurde het toen ik op zestienjarige leeftijd in de Heilige Geest werd gedoopt. Mijn leven met God veranderde volledig.

Daarvoor had ik elke christelijke leer geloofd, en ik had die oprecht geloofd. Maar nu bevond mijn kennis van God zich op een ander niveau. Er werd mij iets geopenbaard. De aanwezigheid van God was voor mij werkelijkheid op een manier waarop die voorheen alleen een theologische overtuiging was geweest. Er was in mijn innerlijke mens een openbaring van Jezus Christus, zodat mijn kennis van Hem niet langer alleen van horen zeggen was. Ik ken Hem als Iemand Die een metgezel is met Wie ik regelmatig omga, zoals ik met iedere andere metgezel zou omgaan. Hij is voor mij even werkelijk als ieder ander.

Dit is iets waarvan ik nu besef dat ik het nodig had, maar ik wist niet dat ik het nodig had. Mensen kunnen de juiste leerstellingen kennen, en doordat ze die kunnen napraten, beseffen ze misschien niet dat ze nooit een werkelijke ontmoeting met God hebben gehad. Petrus leerde van zijn broer dat Jezus de Christus was, maar dat was

niet van betekenis. Wat wel van betekenis was, was dat God uiteindelijk aan Petrus openbaarde dat Jezus de Christus was. Hij kreeg een openbaring, niet van vlees en bloed, maar van de Vader.

Dat is wat ieder van ons volgens mij nodig heeft. In tijden van beproeving, vervolging of zelfs marteling is het misschien niet genoeg dat we alleen bepaalde dingen over Jezus hebben gehoord en die van andere mensen hebben aangenomen. Hetzelfde geldt wanneer ongelovigen met overtuigende argumenten komen waarop we geen antwoord weten. Maar als je in je hart een openbaring van Jezus hebt gehad, als je Hem kent, als je Hem kent zoals je je beste vrienden kent, zoals je je ouders kent, dan is er geen enkele mogelijkheid dat je Hem ooit niet meer zou kennen. Het is onmogelijk dat iemand Zijn bestaan uit je bewustzijn weg kan redeneren.

Als iemand mij ervan zou proberen te overtuigen dat God niet bestaat, zou die voor een even grote uitdaging staan als wanneer hij mij ervan probeerde te overtuigen dat mijn ouders niet bestaan. Ik ken mijn ouders en ik ken God, en in zekere zin ken ik hen ongeveer even goed. Ik ken hen inmiddels bijna even lang, als je kijkt naar hoe oud ik ben.

Maar het punt is dat er een drempel is die christenen volgens mij moeten oversteken om als Petrus te zijn: iemand die weet dat Jezus de Christus is, de Zoon van God. Niet alleen doordat hij dat heeft gehoord, niet doordat vlees en bloed, bepaalde mensen, hem dat hebben verteld, maar doordat hij een persoonlijke openbaring van God heeft gehad. Die vindt plaats in de innerlijke mens. Het is alsof er een licht aangaat dat nooit eerder aan was. Het is alsof je daarbinnen plotseling gezelschap hebt. Je hebt altijd geloofd dat je gezelschap had, omdat je leer je vertelde dat dit zo was, maar nu is daar werkelijk Iemand. Er is werkelijk Iemand van Wie je weet dat Hij bij je is. Wanneer je met Hem praat, is het echt alsof je een gesprek met Iemand voert en niet alsof je in het luchtledige praat. Het is iets verbazingwekkends.

Blijkbaar kwam Petrus op dat punt. Zijn eerste besef dat Jezus de Christus was, was hem door iemand anders bijgebracht. Maar zijn uiteindelijke besef, dat hem er zo van overtuigde dat hij uiteindelijk bereid was aan een kruis te sterven in plaats van het te ontkennen, was dat hij in zijn innerlijke mens een openbaring van de Vader had gehad dat Jezus de Christus is. Wij moeten die openbaring hebben.

Als je alleen een gelovige bent omdat je in een christelijk gezin of in een christelijke gemeente bent opgegroeid, maar je niet werkelijk kunt getuigen dat je innerlijk van God enige openbaring over Jezus hebt ontvangen, dan is dat iets waar je naar mag uitzien en wat je moet zoeken. Wanneer je die drempel overgaat, bevindt je relatie met God zich op een volkomen ander niveau.

Jezus zei tegen Petrus:

Je bent gezegend, want geen mens heeft je dit bekendgemaakt, maar Mijn Vader.

Daarna deed Hij Petrus bepaalde beloften, unieke beloften over het geven van de sleutels van het Koninkrijk aan hem en over het bouwen van de gemeente op dit fundament, enzovoort. We zullen de bespreking van die verzen moeten uitstellen. Want wat Jezus hierna tegen Petrus zei — dat hij een rots was, dat de gemeente op die rots gebouwd zou worden, en over binden en ontbinden en dat soort dingen — is heel belangrijk. We komen daarop terug, want dat zijn diepgaande zaken en we kunnen die eenvoudigweg niet kort behandelen. We gaan verder met onze bestudering van dit hoofdstuk, Mattheüs 16.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 16:13-20
- 2 Samuel 7:14
- Mattheüs 16:17
- Johannes 1:35-42

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.